

Nens i gent gran

¿T'ho has passat bé?

Benvolgudes famílies,
Serveixi aquest escrit per comunicar-vos que quan el vostre fill o filla acabi la seva activitat esportiva només li heu de fer una pregunta: "¿T'ho has passat bé?". La resta us la podeu estalviar.

Signat: El sentit comú

"Pare, el meu entrenador no m'ho deixa fer..."

Els pares
han de gaudir del fet que el seu fill creix amb alegria, i l'entrenador proposa com s'han de fer les coses al seu terreny. Entretant, els nens aprofiten l'esport per passar-s'ho bé i créixer amb valors

SPORT

Editor: Josep M. Casanovas
Director: Joan Vehils
Directors adjunts:
Joan Maria Batlle i Lluís Mascaró
Subdirectors:
José Luis Carazo, Albert Masnou
Redacció: Àngels Fabregues
(afabregues@diariosport.com), Ramon Palomar (rpalomar@diariosport.com)
Maquetació: Fabián Cabrera
EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS
Director gerent: Antoni Pujol
Director Producció i Sistemes:
Kiko Olivier
ADREÇA: Consell de Cent, 425-427
08009 Barcelona
Tel.: 93-2279400
Fax Redacció: 93-2279410
Fax Administració: 93-2279405
Fax Publicitat: 93-2279435

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Més informació

ORGANITZA

EMPRESA DE SERVEIS ESPORTIUS I EDUCATIUS.
WEB: www.organitza.net
E-MAIL: gerencia@organitza.net
ATENCIÓ AL CLIENT: 663850880

útil
Senzill, proper, pràctic.

Joan Carles Folia
DIRECTOR GERENT D'ORGANITZA, SL
LLICENCIAT EN CAFE, MESTRE I 'COACH' ESPORTIU I EDUCATIU D'ÚTIL

El pare fa de pare, l'entrenador fa d'entrenador i el nen fa de nen: s'ho passa bé i es fa persona a través de l'esport

Diumenge al matí, són les deu, els nens de l'escola de futbol d'un poble del Vallès Oriental salten al terreny de joc. Es disposen a fer un munt de partits entre ells perquè tothom, pares, mares, avis i sobretot els menuts, passin una matinal esportiva plena de bones intencions i somriures. El coordinador disposa les condicions dels partidets, 4 contra 4, els vermells contra els grocs i de seguida un camp de futbol de gespa artificial queda ple de petits trapelles amb rauxa de pilota. De tant en tant, el monitor de zona dóna instruccions i els nens, molt disciplinadament, escolten i apa!!! Sant tornem-hi, a córrer i saltar sense mesura.

Tot és fantàstic, quina manera de fruit d'un diumenge assolellat, però arriba un moment en què un pare (a partir d'ara també mare i familiars) d'un nen li diu al seu fill: "... però vols anar endavant i passar la pilota i marcar gols...". El nen es mira el seu pare i des del seu ego més profund li respon: "Pare, el meu entrenador no m'ho deixa fer...". El pare, desconcertat, mira la resta d'adults i garratibat per la situació viscuda diu: "A veure si espavilo el meu fill...".

Queda clar que cadascú en l'educació dels seus fills i els mecanismes d'espavilament fa el que vol o, més ben dit, el que pot, però així d'entrada no cal generar situacions on els nostres fills es puguin sentir violentats. Els pares només han d'animar i dir lloances de les

coses que passen i veuen, i és igual el que passi i el que vegin, continuarem dient lloances. El pare que animi el nen, l'equip i fins i tot l'àrbitre, que també s'està formant; el pare que sigui motor positiu de la situació esportiva en la qual ens trobem immersos, el pare que tregui ferro a tot allò que s'esdevé en el terreny de joc i que ho rebaixi a la classificació d'anècdota. El pare que demostrï al seu fill que l'esport, com la vida, de vegades és injust i punyent, però que sempre hem de ser positius davant la incomoditat. El pare, per acabar, que faci de pare, de persona que desitja que el seu fill sigui feliç, independentment dels gols que marqui o del resultat del partit.

Per marcar normes, límits, accions esportives i educatives, situacions de creixement personal, etcètera, ja tenim els monitors/coordinadors/entrenadors. Són ells els que, per la seva preparació i coneixement del medi, han de plantejar com s'han de fer les coses, són ells els que dominen la matèria. Al final el nen que no pot anar cap endavant a marcar gols s'ha de trobar bé amb ell mateix perquè està fent una cosa que el seu entrenador (sovint el seu ídol) li ha demanat, malgrat que això vagi en contra del que voldria el pare.

Finalment, aclarirem una cosa que em sembla molt important: de jugadors de futbol n'hi haurà uns quants que fins i tot seran bons, de persones que han jugat a futbol d'aquella manera encara en trobarem unes quantes més, però al final de tot el procés, tant en el cas dels primers com en el de les segones, només interessarà que tots plegats siguin bona gent... Eh pares!!! ■